

11 MAART 2009

Vlaamse Regering
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel

Arenberggebouw
Arenbergstraat 7, 1000 BRUSSEL
Tel. 02-552 69 00 - Fax. 02-552 69 01
E-mail: kabinet.anciaux@vlaanderen.be

VVSG
aan de heer Jef Gabriëls, voorzitter
aan de heer Theo Janssens, voorzitter
afdeling OCMW's

Paviljoenstraat 9
1030 Brussel

uw kenmerk

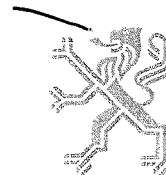
ons kenmerk
BA/DV/09/13

bijlagen

vragen naar / e-mail
Dirk Verbist
dirk.verbist@vlaanderen.be

telefoonnummer
02/552.69.00

datum
9 maart 2009

Betreft : ondersteuning lokale netwerken

Geachte heren voorzitters,

Uw brief van 2 maart, waarin u uw bezorgdheid uit over de ondersteuning van de lokale netwerken, kreeg onmiddellijk mijn volle aandacht.

Ik ga daarom meteen in op een aantal concrete vragen die u in de brief stelt. Toch moet mij voorafgaand aan deze punctuele antwoorden iets van het hart.

U herinnert zich wellicht nog dat ik in de eerste helft van deze legislatuur, bij de eerste gesprekken over de herziening van het decreet op het lokaal cultuurbeleid, opperde om een deel van de zogenaamde 1 euro-subsidie gericht in te zetten voor personen in armoede en sociaal-artistieke en participatieve initiatieven. Uw vereniging toonde zich hier geen voorstander, omdat dit de prille traditie van een relatief vrije beleidsruimte in het kader van de uitvoering van de cultuurbeleidsplannen te niet zou doen. Ik trok mijn voorstel terug met de uitdrukkelijke 'afspraken' dat mijn keuze om deze legislatuur extra aandacht te besteden aan personen in armoede, via andere regelgeving zou worden ontwikkeld. Ik vond deze weg via het Participatiedecreet, met aanvullende middelen.

Tijdens de besprekingen van dit decreet in de commissie Cultuur destijds, merkte ik bij de hoorzitting hoe groot het cynisme en de afwijzing van de VVSG was ten aanzien van dit Participatiedecreet, met een bijzonder negatieve aandacht voor de beleidslijn "lokale netwerken voor de vrijetijdsparticipatie van mensen in armoede". Ik heb deze opmerkelijke en virulente aversie altijd betreurd, zeker in de traditie van doorgaans goede samenwerking die ik met de VVSG opbouwde in het kader van het lokaal beleid. De grote appreciatie voor ons cultuur-, jeugd- en sportbeleid in uw recente memorandum getuigt dit nog steeds.

In uw brief gewaagt u van een "een crisissituatie", "een gebrek aan draagvlak", "het achterblijven van noodzakelijke antwoorden op belangrijke vragen".

Sta me toe om uw brief ook wat te interpreteren als de drager van een uitgelokt conflict, als het ware een toonbeeld van "selffulfilling prophecy". U verwijt Demos om op de foute prioriteiten in te zetten, of alleszins op een foute manier mee de doelstellingen aan te pakken. U verwijt deze nog prille instelling over te weinig technisch-juridische bagage te beschikken om op alle bestuurlijke, juridische en comptabiliteitsvragen afdoende antwoorden te geven.

Ik weet dat in deze fase alle partners nog hun definitieve plaats moeten vinden. Maar ik vind het niet echt noodzakelijk dat deze toch specifieke technisch-juridische expertise ook in extenso in Demos moet aanwezig zijn. Ik durf veronderstellen dat de reeds aanwezige knowhow bij de andere ter zake opgerichte en door Vlaanderen ondersteunde kennisplekken voor lokaal beleid hiervoor aanvullend en zelfs versterkend kunnen en moeten zijn. Hierover werden recent ook een aantal bijkomende afspraken gemaakt.

Intussen startte Demos, samen het Fonds Vrijetijdsparticipatie en het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen, een reeks informatiesessies met de lokale actoren. De houding van onze administratie is u intussen al meer dan bekend: een zo groot mogelijke openheid -uiteraard binnen de grenzen van decreet en beleid- om samen oplossingen te vinden. Daarbij hoort een stevige stimulans om lokaal ten volle zijn verantwoordelijkheid op te nemen. Ik kan u dus meteen een duidelijk antwoord geven: neen, er is geen verplichting om het Fonds Vrijetijdsparticipatie over te nemen. Dit zijn keuzes die terplekke worden gemaakt, samen met de verenigingen en andere betrokken actoren.

Daarbij vertrek ik van de veronderstelling dat gemeentebesturen en OCMW's dit met bijzonder veel gezond verstand aanpakken, met veel respect voor de opgebouwde traditie van toeleiding en participatie bij vele van deze verenigingen. In dezelfde hypothese blijf ik overtuigd dat deze aanpak niet leidt naar afbouw, maar wel naar meer efficiëntie, betrokkenheid en krachtige netwerking. Daarbij beklemtoon ik onze keuze om ook in dit geval niet met een eerdere betuttelende houding vanuit Vlaanderen neer te kijken, erop rekenend dat deze beleidsvoering niet leidt tot een grotere kloof tussen onze verenigingen van personen in armoede en de lokale besturen.

Daar is tijd voor nodig. Tijd om elkaar terplekke als gelijkwaardige partners te ontdekken. Tijd om samen een traject af te leggen en goede antwoorden te zoeken op een aantal vragen. We hebben hier bij de opmaak van het decreet rekening mee gehouden. Het financieringssysteem voor de gemeentebesturen gaat uit van trekkingsrechten die vastliggen, om het even wanneer men instapt. Hier speelt dus geen factor 'tijd'. Tegelijk voorzagen we dat voor die plekken waar geen afsprakennota's zijn, het participatiefonds gewoon zijn rol blijft spelen. Mensen in armoede kunnen dus op ondersteuning blijven rekenen. Deze dubbele 'beveiliging' moet kansen geven om de nodige tijd te nemen. Een aantal vragen die nu opduiken, hebben volgens mij ook te maken met het feit dat men ter plaatse niet altijd alles voldoende heeft doordacht. Ik maak me hier zorgen over omdat het uitgangspunt was en is dat verenigingen alleszins niet het gevoel mogen hebben "in snelheid gepakt" te zijn. Er bereiken mij nu signalen dat zij op sommige plaatsen wél dit gevoel hebben.

In het uitvoeringsbesluit bij het decreet staat onder artikel 21, §1: "Om voor de subsidies in aanmerking te komen, zal de gemeente of het samenwerkingsverband van gemeenten voor de initiatieven, vermeld in artikel 22, §1, tweede lid van het decreet, een bedrag inbrengen dat minstens het dubbele is van de jaarlijkse subsidie van de Vlaamse regering. Dat bedrag kan mee worden ingebracht door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De ingebrachte middelen kunnen eveneens afkomstig zijn van subsidies van andere overheden aan de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn".

Lokale besturen hoeven meestal in de praktijk geen nieuwe middelen te zoeken. Bovendien is het absoluut niet nodig om bestaande middelen via allerlei moeilijke technieken en begrotingsoperaties te herschikken. De verantwoording van de middelen zal, vanuit een traditie van wederzijds vertrouwen, op een eenvoudige manier kunnen.

U merkt het. Eigenlijk moet er niet veel. De afkomst van de middelen is niet het belangrijkste, de centrale en meest belangrijke vraag blijft immers of de middelen worden ingezet voor de vrijetijdsparticipatie van mensen in armoede. En u weet al op basis van andere regelgeving, dat de verantwoordingsdocumenten vanwege deze administratie zeer beperkt zijn en telkens uitgaan van vertrouwen in lokale besturen. Vindt u het in dit kader overdreven dat onze administratie toezicht houdt op artikel 21, § 1 van het besluit en bijgevolg op een eenvoudige wijze nagaat of gemeenten met deze minimale principes van co-financiering rekening houden?

Uiteraard worden, bijvoorbeeld, de federale participatiemiddelen bij de federale instanties verantwoord én kunnen ze tegelijk bij ons worden ingebracht om duidelijk te maken dat ook de lokale besturen hun engagementen nakomen.

Ik ben me ervan bewust dat dit een pril verhaal is, extra bemoeilijkt door de negatieve sfeerschepping rond het Participatiedecreet. De beleidslijn van de lokale netwerken beoogt een cultuur- en structuurverandering en dit in het kader van één van de moeilijkste en meest prangende thema's van deze tijd. Dit veranderingsproces noodt tijd en goede wil. Van alle partners. Ook en vooral van de beste stuurlied.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping oval shape followed by a vertical line and a small flourish at the top.

Bert Anciaux,
Vlaams minister.

